

OK

N:R 8
OKTOBER 1935

Föreningen

Sveriges Sändare Amatörer

1925–1935

Redaktion:
Ing. H. ELIAESON,
SM6WL.
Box 8, Motala

ORGAN FÖR SVERIGES SÄNDAREAMATORER

EDITORIAL.

SSA kan i dessa dagar se tillbaka på en tioårig verksamhet. Tio år är i vanliga fall ej någon lång tidsperiod men då den anger en sändaramatörförenings livstid måste den anses respektabel. Sedan SSA stiftades år 1925 har ju utvecklingen på radions område gått framåt med stormsteg. De flesta, som voro med redan på den tiden, anade väl ej hur rasht denna utveckling skulle fortskrida. De tio åren ha ej heller gått SSA spårlöst förbi. De allra första årens heta entusiasm har väl så småningom dämpats. Någon tillbakagång är det dock aldrig fråga om. Sakta men säkert breder intresset för vår hobby ut sig i landet och jämsides därmed stiger även glädjande nog medlemsantalet inom SSA.

Detta borde ge oss större möjligheter att ytterligare förbättra vår organisation och vår tidning. Den senare skulle med litet större förståelse från medlemmarnas sida kunna bli en tidskrift, vars ankomst alla och en var skulle emotse med spänd förväntan. Vi veta, att alla vilja ha det så, och ändock är det endast ett ringa fåtal, som vill göra sig besvär med att insända ens det minsta bidrag. Hur vi skola få slut på detta tråkiga förhållande har under årens lopp många gånger diskuterats i våra spalter men ingenting tycks hjälpa. Det är tråkigt att behöva beröra detta i ett jubileumsnummer, men att det är på sin plats, det är något som är alldeles säkert.

Red önskar att alla SMs vore i tillfälle att ta del av våra grannländers utmärkta medlemsblad. Då skulle de se hur en riktig hamtidning tar sig ut och hur OZ- resp. LA-hammarna stödjade sina organ.

Med förhoppning om en god fortsättning på den nya tioårsperioden. More power to you all!

Bulletinen, som varit avsmnad i något års tid, återuppstår. Sändande station är SM5ZP, frekvens 3540 kc/s, alternerande med SM5UR (HQ-stationen). Tid kl. 08,00 svensk tid varje söndag. QSO med avlyssnande stationer önskvärda.

Hätkomster från tidigare kortvägsår.

Inte för att jag vet det så noga, men jag har på känn, att de flesta radioklubbar här i landet, de som växte upp som svampar ur jorden anno 1923—1924 och odlade intresset för rundradiomottagare, ej ens

SM5ST, SM5VL, SM5TN, SM7TO.

blevo fem år gamla. Orsakerna därtill höra ej hit, vi kunna glädja oss åt att SSA, som nog till en början sågs en smula över axeln av bc-gubbarnas klubbar, stått sig bra och nu kan fira sin 10-åriga tillvaro.

QTC-redaktören har bett mig berätta litet om vår förenings historia, och i den mån jag rätt kan fiska ur minnet, skall jag försöka. Sedan »Allers» 1922 infört några artiklar om broadcastingen i Amerika och beskrivit några enkla kristallmottagare, började rätt många intressera sig för radiotekniken här i Sverige. Den engelska rundradion kom snart igång och dagspressen blev intresserad och spred nya meddelanden om den underbara uppfinningen. Svenska radioklubben bildades med en enorm medlemsanslutning. På kort tid blev det nära 1000-talet. Till en början samlades här alla dem, som blevo bitna av radiofligan d.v.s. de radiotekniskt intresserade. Men de fingo sällskap med en skön samling geschäftmakare. Följde att Svenska radioklubben slogs sönder och dess ledning med dr Bruno Rolf i spetsen, som representerade det oegennyttiga ideella intresset och befordrade detta på ett utmärkt sätt, misstänkliggjordes. Nå, tillskyndarna vunno sitt mål och amatörerna

gingo sina egna vägar. I huvudstaden bildades Stockholms radioklubb 1924. Sedan ett par år hade några radiotelegrafister och teknologer i Stockholm följt de amerikanska sändareamatörernas framgångsrika försök på »förvisningsvägarna» 100 m och strax därunder, och det dröjde ej länge innan det bildades ett gäng inom Stockholms radioklubb som kallade sig SRRL, Scandinavian Radio Relay League. Det byggdes sändare och mottagare för 100 och 80 meter och telegraferades av hjärtans lust. De pionjärer som jag träffade voro Helge Svensson SMYY, Torsten Elmqvist -ZS, Bertil Fredén SMVU, Gustaf Tollerud SMUE och snart nog blev det en lång rad kortvågare både i Stockholm och ute i landet. »Radiobladet» blev vår hamtidning, alltid efterlängtat och ivrigt läst. QST kom ej så ofta då, som nu, men Wireless World var fb på den tiden. En ham fick aldrig tid att sova. Det var för mycket av intresse som försiggick i etern. Natt efter natt månad ut och månad in satt han vid apparaterna, på dagarna jobb, apparatbygge, utställningar, sammanträden, kortvåg här och kortvåg där. Underligt att man överlevt den persen.

Men SRRL blev trots all begeistring för dess ändamål noll och intet. Ingen ville under denna första period av toppmaktsintresse sätta sig ner och greja med föreningsformaliteter. Inte förrän på våren 1925 bildades en fastare organisation. Initiativet togs av SMVL-Barksten som tillsammans med Anders Lindström -XR och ett par kurrar till skapade Föreningen Sveriges Sändareamatörer. Visserligen frångicks Scandinavianidén, men man hade funnit att kortvågor hade större räckvidd än så, och då ARRL redan fanns, kunde det räcka med en sammanslutning för det nya landet. Medlemsantalet blev ett 30-tal. Kalibreringssignaler utsändes från »vaktchefens» (VL) station och det var tämligen av behovet, ont om stationen med fast känd våg under 100 m., som det var. Hamsen voro ej heller så hemma i att räkna övertoner med fast känd våg under 100 m., som det var. hördes ett par tre dagar i veckan från Svenska Radiobolaget. Vissa kvällar hölls meeting i etern enligt cirkulär som utsändes från SSA:s vaktchef. De som hade sina mer eller mindre licensierade sändare färdiga fräste på med ett och andra fingo nöja sig med att lyssna. Men vackert så. Det var inte så lätt att få högttemperaturren, som drogo sina modiga 0,5 till 1 ampere i glödström, att svänga på kortvåg, ej ens i mottagare. Orsaken kanske mindre var rörens än felaktiga drosslar och spolar. Low-loss-dillet graserade och ett dylikt monstrum till spole av 3-4 mm. koppartråd ansågs som allena saliggörande för att höra något på kortvåg. En hamstation ansågs laglig om bara innehavaren lagt in till kungs. Auktoritativa uttalanden tydde därpå och f. ö. lät man nog barabam slippa lös. Det var ju ganska roande resultat

amatörerna uppnådde. Det räknades till en början för en utopi att nå över till Finland med en amatörstation, som endast begagnade ett eller några parallellkopplade mottagarerör i sändaren. Att amerikanerna kom längre berodde på deras kilowattar. Men uppfattningen reviderades mycket snart. I den mån det växte fram hamstationer i Norge, Danmark, Finland och Holland så hörde man dem och fick förbindelse. Tyskarna blevo litet på efterkälken ty det betydde ungefär halshuggning där att nyttja så farliga saker. Engelsmän, holländare och fransmän voro nog en hästlängd före oss här i »Scandinavien», men mer var det inte. De olika meddelandena i tidningarna om amatörförbindelse än med det ena och än med det andra landet mottogos med berättigat uppmärksamhet. Den som först fick förbindelse med USA blev Elmqvist -ZS, som på den tiden var teknolog och för ändamålet kunde begagna »Teknis» stora antenn. »Lågtemperaturren», ett franskt 0,06-rör, hade då i få exemplar blivit tillgängliga i marknaden och jag minns hur -ZS lovordade det, om det än inte var lämpligt som lampa! Lyset hade visst strejkat på Teknis vid det tillfälle USA QSO-ades. Det respektlösa ordet lampa för radorör började försvinna. Kanske berodde det i någon mån på radiohandlaren herr Lampa — en av de första jämte C. E. Hässel — att rören kallades så!

En utomordentlig kortvågslärare blev utom Radiobladet och dess medarbetande teknologer, civilingenjör Helge Svensson SMYY i Vaxholm. Som radioredaktör i Svenska Dagbladet skrev han visst varje dag i radiospalten allt om kortvåg, teknik och trafik. På Baltiska mässan i Stockholm 1924 framträdde också SRRL med ett flertal amatörstationer, som tillsammans med den elektriska ligghönan av porslin, som kläckte ut kycklingar, nog voro utställningens största attraktion.

I dessa på rak arm nedkastade kortvågsminnen gör jag kanske orättvisa åt många svenska pionjärhams, särskilt åt dem jag inte träffat personligen. I Lund verkade emellertid dr G. Alb. Nilsson de första åren som ham, i Karlstad var det ett par: G. Holm, Värmlands Regemente var sålunda en bekant adress. Allas vår -UA i Göteborg kom snart med i leken och den blivande SSA-funktionären Anders Djurberg, SMVH gjorde sina första trevande försök i Höganäs. 1925 — tror jag — började Francke SMUK att göra Saltsjöbaden osäker för bc-lyssnarna, åtminstone trodde telegrafverket det, och Tamm TC i Bro som dittills endast skådat med kikare i etern efter nebulosor och Marsinnevånare tänkte nog att han lättast kunde konstatera de senares existens medelst kortvåg. Folke Berg -UR var naturligtvis en av de första svenska hamsen och hade gnistmatrosyrket som påbrå. Vidare måste förstås nämnas de kända namnen Göran

Utdrag ur QTC:s historia.

QTC är ej fullt så gammal som själva SSA. Det första numret utsändes hösten 1927 en tid efter det att Dr Rolf övertagit ordförandeposten och verksamheten inom föreningen kommit riktigt i gång. Då det endast är ett fåtal av våra nu aktiva hams som varit i tillfälle att följa tidningens utveckling har Red. ansett lämpligt att i detta jubileumsnummer i korta drag återge QTC:s historia fram till nuvarande tid.

Under hösten och vintern 1927 utkommo de två förstanumren.

Nr 1, som var det enda under de sex första åren, duplicerade, var på ej mindre än åtta sidor. Bland de mera intressanta artiklarna märktes en stationsbeskrivning av SMTN. Hans tx bestod av en split Hartley med en input av 50 watt i ett gammalt franskt rör avsett för 1200 v. anodspänning men kört med max. 560 v. och »10 % underbelastning på glödtrå-

Kruse -TN och Mats Holmgren TO bland pionjärerna. De ha många nya hams på sitt samvete i egenkap av ledare för SMUX-gänget på Teknis och SSA-funktionärer, skribenter, föredragshållare m. m., men det är en annan historia.

År 1926 lyckads SSA få den kände radioveteranen och meteorologen dr Rolf till ordförande och QSL-manager, vilket han förblev till sin död. Hans hängivna arbete för SSA och i ordets bästa bemärkelse mångsysslande verksamhet inom allt som hör samman med radio är alltför känd och välkänd att här närmare behöva beröras. Från påföljande år kan man räkna SSA:s stora frammarsch. Från det blygsamma 30-talet sprang då medlemsantalet upp över 100. Det hör inte mig till att bedöma utvecklingen inom vår förening från den tidpunkten. Då blev jag jämte Rolf, Kruse, Barksten och Djurberg ansvarig för föreningens öden. Det goda samarbetet inom styrelsen, startandet av denna lilla tidning, QTC, julfesten och telegraferingstävlingarna blevo grundstenarna till vårt SSA av idag. Tamm i Bro, vår nuvarande högt värderade ordförande -UA, vår f. d. tekniske sekreterare Mats Holmgren, vår dito skattmästare Hugo Hånell äro för att nämna några av dem som voro med under min fyraårsperiod från 1927 här värda en honnör för ekonomiskt stöd eller uppoffrande arbete och delaktiga i den framgång SSA haft till gagn för den svenska radioamatörrörelsen.

Till de amatörkolleger som nu på ett förtjänstfullt sätt leda föreningens öden och till QTC's oförtröttlige mr Editor uttalar jag min beundran och önskan om fortsatt framgång i arbetet för SSA och dess ändamål.

SM5ST.

den». I nr 2 konstaterar redaktionen (-VH och -ST), att kostnaderna för en tryckt och en duplicerad tidning kunna fås ungefär lika om en av sidorna användes för annonser. Här beskriver -TO sin »föga stationära station» där tx'en ävenledes utgöres av en split Hartley. -TN och -TO ha ju alltid hållit ihop!

Under 1928 utkommo sex nummer varav de fyra första voro fyrasidiga och de övriga tvåsidiga (ingen annonssida! hi). Red.-sysslan sköttes av -ST ensam. Nu framfördes de första förslagen om att SMS skulle återgå till 80 m. för inhemska QSO. På 45 m.-vågen hade QRM börjat bli för besvärliga.

År 1929 hade SSA förutom QTC en sida i »Populär Radio» att tillgå då det gällde att uppehålla kontakten med medlemmarna. Det året utkommo därför endast tre stycken tvåsidiga nummer. Vår sida i »PR» var mycket uppskattad även av icke-sändareamatörer och den bidrog säkerligen till att öka intresset för de korta vågorna. Avtalet med PR upphörde emellertid i och med 1929 års utgång varefter vi under åren 1930 och 1931 i stället hade ett par spalter i tidskriften Radio. Liksom år 1929 förde själva QTC en rätt tynande tillvaro. Tillsammans utkommo då 10 nummer.

Den vignett som ännu i dag pryder QTS:s första sida började användas år 1932 i och med att QTC blev en officiell publikation. Red. och ansvarig utgivare var den oförbrännelige -ST, som haft hand om tidningen alltsedan dess start. Fem ordinarie och fyra extra nummer utkommo det året; ett mycket gott resultat.

Så börja vi närma oss »nyare tiden». I maj 1933 drog sig -ST tillbaka från redaktörsposten. Ny redaktör blev -VK och f.o.m. augusti utsläpptes det året ett duplicerat nummer varje månad. Då -VK emellertid även hade sekreterareposten att sköta och denna lade beslag på sin man i allt högre grad ordnades det så att -RG under de första månaderna av år 1934 blev biträdande red.

Sedan övertogs posten av -UR som trots sin ohälsa ställde sig till förfogande. Tyvärr fingo vi ej behålla honom länge. På årsmötet samma år invigdes den nuvarande redaktören, »han som tjatar om bidrag i varje nummer», av VK i sitt ämbete. Få se hur länge ni stå ut med honom.

Eder WL.

Stilleståndsdagen.

REF brukar varje år uppmana alla världens amatörer att högtidlighålla minnet av vapenstilleståndsdagen den 11 november 1918 genom att iakttaga en minuts tystnad precis kl. 1100 GMT. All sändning bör då avstanna men bärvägen antingen det nu gäller CW- eller fonetx's skall vara på utvisande amatörernas tysta närvaro i etern.

N. R. A. U.

Under pingsthelgen 1935 sammanträffade representanter för E.D.R., N.R.R.L. och S.S.A. i Göteborg för att diskutera frågor av gemensamt intresse för de nordiska ländernas amatörer. Vid mötet bildades Nordiska Radio Amatör Unionen. A fotot av interimsstyrelsen återfinnas i ordning från höger sittande: SM6UA, John Fr. Karlson; LA1Y, B. Th. Fjeld; stående: LA1V, Oskar Larsson; OZ1D, Ahrent Flensburg; OZ2E, E. Eliassen; SM5VK, Georg Malm.

Radio SM5SX.

I allmänhet har stadsamatören det mkt sämre ställt än landsortsditon då det gäller att anordna en station, som verkligen lämpar sig för DX. Orsakerna härtill äro flera. Först och främst har han kanske inte tillgång till växelström, varför alltså effekt och verkningsgrad nödvändigtvis bliva låga, och vidare har han ofta inte någon möjlighet att anordna en tillfredsställande antenn, och just antennen borde ju vara utmärkt, när man nödgas arbeta med små effekter.

För att en station överhuvud skall kunna höras vid antipoderna måste antennens strålningsvinkel vara tillräckligt liten. (I regel mindre än 30°). Detta är en sak som amatören på landet som regel alltid får ordnad, ehuru kanske ibland mer eller mindre omedvetet, då han kan spänna den antennen på tillräcklig höjd och dessutom alltid kan ta den så lång, att den blir lagom på 80 m. bandet. Man får då lämplig strålningsvinkel i t. ex. 20 m. bandet och goda möjligheter där.

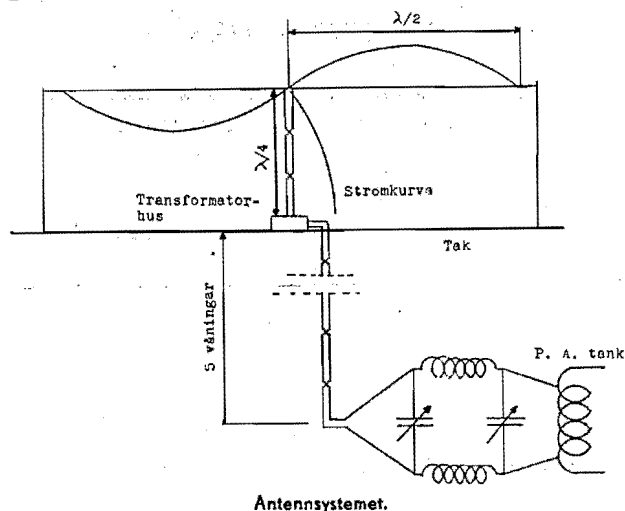
Stadsamatören åter kan ofta inte få upp antennen på tillräcklig fri höjd och ofta kan han inte göra den

längre än c:a 20 m. En sådan antenn är tröstlös för dx, då den inte en gång ger lämplig vinkel på 20 m. För att en antenn skall ha tillfredsställande strålningsvinkel fordras, att den är en multipel av kvartsvåglängden i längd, dock aldrig mindre än en våglängd, och vidare bör den ha en fri höjd större än en fjärdedels våglängd. En fri höjd av en halv våglängd torde i allmänhet vara idealisk. En antenn för 20 m. bandet bör alltså ha en fri höjd större än c:a 5,5 m., helst 10 à 11 m.

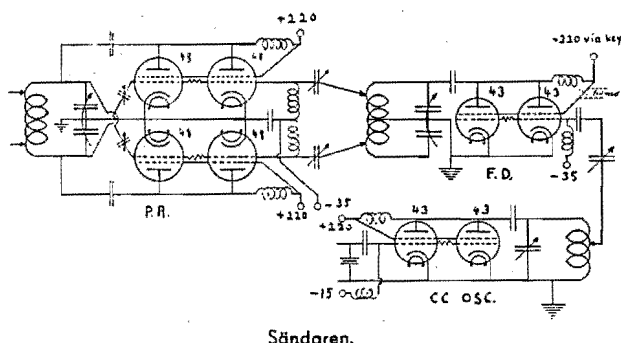
Det är tydligt att det endast i undantagsfall är stadsamatören förunnat att skaffa en antenn som fyller dessa anspråk. — Man kan ju även erhålla dx med felaktiga antenner, men då blir bara en liten del av inmatade energien nyttig strålning och kanske 90 % av lågspänningsamatörens dyrt förvärvade effekt går till R9 signaler i det närmaste Europa. En verklig dx antenn ger relativt låg signalstyrka i Europa, en sak som ju inte spelar någon större roll när man vill ha dx qso, och man skall inte förleda sig att tro att en förlängd och förbättrad antenn är dålig bara för att signalstyrkan i t. ex. England faller några streck.

Amatören på landet kan som regel koppla sin antenn via ngt enkelt filter direkt till slutsteget, då han nästan alltid kan räkna med att även nedledningens utstrålning ka tillgodogöras. Även här är stadsamatören mycket sämre ställd. Bor han ett par våningar ned och låter nedledningen deltaga i strålningen får antennen kanske bara en verkningsgrad av 10 % eller så. Vidare är det ej heller fördelaktigt att gripa till en matareledning, som avslutas direkt vid antennen utan något kopplingselement. En sådan anordning är i motsats till vad som ofta framhålls inte effektivare än en antenn med vanlig nedledning. (Under vissa speciella omständigheter kan det slumpa sig så att den fungerar på rätt sätt. För mottagning är en sådan antenn emellertid alltid att föredraga om man har det svårt med störningar). För att en matareledning överhuvudtaget skall vara tillfredsställande fordras att den är ett visst antal kvartsvåglängder lång. Beroende på om detta antal är udda eller jämt får man anordna anslutningen till TX:en på olika sätt. Om matareledningen är ett udda antal kvartsvåglängder väljes en ledning med sådan karakteristik att den är medelproportionalen till antennens resp. slutstegets bel. motst. (en tabell över olika sådana finnes i QST nummer 1, 1934). Karakteristiska impedansen för en vanlig matare är roten ur förhållandet mellan ledningens kapacitet och induktans, ett förhållande som man kan beräkna med hjälp av någon elektrisk handbok. Är matareledningen vidare ett jämt antal kvartsvåglängder spelar karakteristikkens storlek teoretiskt ingen roll. Man behöver bara ha ett s. k. Collins filter vid antensidan, som trans-

formerar antennens belastningsmotstånd till slutstegets d:o.

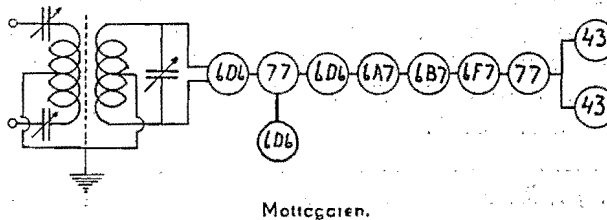

Vid SM5SX har en lång matareledning dragits från husets bottenvåning genom en ventiltrumma genom det 5 våningar höga huset till en filterbox på taket. Denna box innehåller en s. k. Collins filterlänk enligt QST. En sådan länk finnes också anbragt vid TX:ens anslutning till feedern. Detta framgår av figuren. Hela denna anordning verkar som en ohmsk belastning på sändaren. Den har alltså i stort sett samma effekt som om sändaren stode uppe på taket. Som sändaren har en utputt om nära 60 watt är det ungefär 55 watt som går direkt in i antennen färdiga att strålas ut. Genom att antennens nedledning, som är ett kvartsvåglängdstycke, också får stråla erhålles en för dx lämplig strålningsvinkel. Strömmen i antenntilledningen uppgår också till närmare en ampère.

Problemet att få tillräcklig effekt löstes med ett klass BC-steg med 4 stycken 48:or två och två i parallell. Hur detta är anordnat framgår av figuren. Dessa rör drivs av ett dubblar-steg med 2 st. 43:or vilka i sin tur drivs av 2×43 som CO. För att tillräcklig utputt och verkningsgrad skall erhållas från slutsteget är det nödvändigt att man anordnar tillräcklig styrning. När rören äro fullt belastade skola skärmgallerna lysa, det är ett tecken på att styrningen är tillräcklig. När styrningen är fränslagen

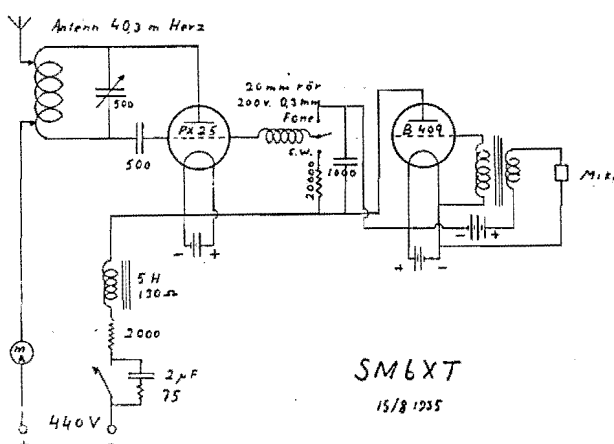
skall anodströmmen sjunka till ung. 166 mil medan den med full styrning uppgår till ung. 500 mil. Det är särskilt viktigt att kopplingskondensatorerna mellan FD och PA justeras så att max. effekt överföres till PA:ns gallerkretsar. I kristallsteget användes en Bliley kristall BC3 som visat sig vara utomordentligt lämplig till ifrågavarande rör. I alla gallerkretsar ha 100 ohms motstånd inlagts för att parasitiska svängningar skulle förhindras. Sändaren moduleras på skärmgallret i FD:n. Detta ger en bärvåg på telefoni av ung. 18 watt och 60 watt på CW.

Till slut kan nämnas att ett säkert tecken på att en matareledning fungerar riktigt är att en inkopplad glödlampa lyser lika kraftigt på alla punkter på ledningen. Det skall alltså inte förekomma några ström- och spänningsbucar utan ström och spänning skola vara i fas precis som vid en ohmsk belastning. Som exempel på vad detta betyder kan nämnas att SX aldrig kom längre än till SU med den gamla feedern medan VK stns workats en masse med den nya. Att rapporter upp till r9 erhållits beror dock naturligtvis bara på att conds äro bra just nu. Den å ritningen beskrivna antennen strålar huvudsakligen mot Nord-Amerika och Asien, varför ytterligare en antenn har uppriggats vinkelrätt mot den förra. Dessa matas nu samtidigt vilket gör att QSO med ZS och FB8 blivit allt vanligare. Som framgår av ovanstående är SM5SX en ensidig station, bara avsedd för ett band och DX. Detta beror bara på att OP:nas tid är ganska begränsad varför bandskiftning och lokalragchewing tyvärr ej medhinnes.

O. Rydbeck.

Radio SM6XT.

Styrelsens berättelse för arbetsåret 1934-35.

Föreningen Sveriges Sändareamatörers styrelse får härmed överlämna berättelse över föreningens verksamhet under sistlidna arbetsår:

Den av föregående årsmötet valda styrelsen har utgjorts av: Apotekare J. Fr. Karlson SM6UA, ordförande; försäkr.tjm. Erik Malmberg SM5ZX, vice ordförande; rtgf Ivar Westerlund SM5WJ, skattmästare; civ. ing. Bertil Arvidson SM5RH, tekn. sekreterare samt ing. Georg Malm SM5VK, sekreterare. Såsom redaktör för QTC har fungerat ing. Hans Eliason SM6WL.

Antalet medlemmar den 31 augusti 1935 177, varav 99 sändare, 71 lyssnare och 7 korresponderande medlemmar. Motsvarande siffror voro den 31/8 1934 163, 100, 47 resp. 6. På de olika distrikten fördelas medlemmarna sålunda: D1 3, D2 4, D3 7, D4 1, D5 73, D6 40, D7 42 och D8 7.

Ordinarie årsmöte avhölls d. 29 sept. 1934, då bl. a. civ. ing. Mats Holmgren SM6TO höll ett intressant föredrag om »Antennkoppling vid sändare».

Allmänt föreningsmöte ägde rum d. 8 dec. 1934, varvid civ. ing. G. Kruse SM5TN höll föredrag om »Störningsfri mottagning». Vidare förekom utdelning av priserna från telegraferingstävlan den 7 dec. »Gyllene nyckeln» erövrades av SM5WJ, som därmed fick sin 2dra inteckning. Ställningen är sålunda nu: -TN 2 inteckningar och -WJ 2 inteckningar. Klass 2 vanns av SM5VW S. Stjerna och Klass 3 av SM5-168 O. Palme. Väsändningspriset, »Folke Bergs Minne», en förnämlig silverpjäs skänkt av Fru Berg, erövrades av SM5ZL, som således fick 1sta inteckningen i detta ständiga vandringspris.

Liksom förr ha även detta år en del privatpersoner och firmor bidragit till främjandet av amatörrörelsen genom att skänka priser till föreningens tävlan, och beder styrelsen att särskilt till Fru Berg få uttala föreningens djupt kända tacksamhet.

Som vanligt möttes tävlingen av välvilligt intresse från Telegrafverket och pressen.

Förutom den traditionella telegraferingstävlan ha va under arbetsåret 3 tävlingar anordnats:

Höst-testen, som vanns av SM3XJ, närmast följd av SM7SG och SM7YN.

Jul-testen, vinnare SM7YN, närmast SM7XK och SM3XJ, samt

Påsk-testen, som vanns av SM3XJ, följd av SM7ZQ och SM2WB.

Ständig tävlingsledning har varit -ZX, ordförande, och -RH.

Distrikstedareinstitutionen har fortfarande visat sig fungera väl och styrelsen har nöjet framföra sin tacksamhet till samtliga DL:s för förtroendefullt och gott samarbete och för förtjänstfullt arbetet inom resp. distrikt.

Tekn. sekreterare SM5RH har under året förutom vid de traditionella frågorna betr. rundradiostörningar och deras bekämpande även varit medlemmarna behjälplig med råd och anvisningar vid modernisering av såväl sändare som mottagare, fungerat såsom ständig medlem av tävlingsledningen samt förvaltat föreningens tidskriftssamling.

QSL-byrån har skötts av vice ordf. SM5ZX. Förmedlingen har ytterligare ökat i omfattning detta år, och omsättningen kan i runt tal uppskattas till 800 kort pr månad.

Av QTC har under året utgivits 10 nummer med varierande omfång beroende av materialtillgången. Styrelsen beder härmed få uttrycka sin tacksamhet till SM6WL för hans uppoftande och förtjänstfulla arbete som tidningens redaktör.

Internationella samarbetet har varit gott. Under pingsten 1935 voro representanter för styrelserna i SSA, EDR och NRRL församlade i Göteborg till konferens, och bildades »Nordiska Radio Amatör Unionen» NRAU med uppgift att bevaka de nordiska ländernas gemensamma intressen vid internationella förhandlingar. Likaså diskuterades möjligheten av en gemensam tidning för de nordiska amatörsammanslutningarna.

Betr. föreningens ekonomiska ställning hänvisas till revisorernas berättelse.

Under året har tyvärr ett försök till splittring av SSA gjorts, men tack vare SSA:s medlemmars goda sammanhållning har detta försök kunnat begränsas. Vid behandlandet av denna fråga har styrelsen ått tacksamt erkänna, att IARU lämnat ett kraftigt stöd. Styrelsen har i sitt handlingsätt helt följt IARU:s direktiv.

Stockholm den 28 september 1935.

John Fr. Karlson
Ordförande

Erik Malmberg
Vice ordförande

Ivar Westerlund
Skattmästare

Georg Malm
Sekreterare

Bertil Arvidson
Teknisk sekreterare

Rapporter.

Årsrapport från 7. distriktet.

Kortvågsintresset i 7:de distriktet har under det gångna året varit i ständigt stigande. Så vitt dl. vet har ingen av den gamla stammen övergivit sin hobby. Däremot ha många nya hams tillkommit, både sändare och lyssnare. Malmögången har, om förörternas medräknas, ökats med 3 st. nya sändare samt 1 st. hitflyttad från annan qra. Eslövsgången kan skryta med en ökning av sändarantalet med 100 %.

Malmögången har hållit sina vanliga meetings c:a var 14:de dag. Deltagarantalet har i medeltal varit 6.

Conds på dx-bandet har varit synnerligen goda, vilket haft till följd att några av 7:de distriktets medlemmar blivit WAC.

Det är glädjande, att så många av distriktets sändare ha fb fonesändare, som kunna representera SM i luften. De goda condsen på 80 m. under vintermånaderna ha naturligtvis gjort att så många av sändarna gått in för fone.

Sändning, varken fone eller CW, har ej förekommit under BC, varför qrm med TG-styret kunnat undvikas.

Samarbetet med OZ har varit mycket livligt både pr KV och personligt. SM har varit representerat både vid det nyligen hållna och föregående års Generalförsamling i OZ. Dessutom ha visiter gjorts av SM:s i OZ och av OZ:s i SM.

Det förslag, som gjordes av 7XY betr. »SM7-album», har på grund av bidragens antal = ± 0 ej kunnat realiseras. DL hoppas emellertid att kunna förverkliga idén under kommande säsong.

SM7YT har liksom föregående år varit op. hos STF på Saltoloukta. En särskild rapport från honom bifogas. Genom YT:s arbete hos STF har allmänheten fått bevis för, att amatörradio även kan vara till nytta i praktiska livet.

Vi ha ju här i SM., till skillnad från t. ex. U.S.A., ingen möjlighet att få ställa våra resurser till allmänt utnyttjande, varför YT:s insats kan anses vara till till mycket stor betydelse för kortvågens popularisering.

DL ber att till sist på distriktets och egna vägnar få frambära ett tack till S.S.A. för dess arbete under de gångna tio åren, samt en önskan om en ufb framtid för S.S.A. och N.R.A.U.!

73 Erik Olsson, DL7.

Från 6. distriktet.

SM6UA: QSY-ar mellan SAB, Orust och Värmland och hörs T9R9 var han än befinner sig.

SM6VX: Låter höra sig ibland från Stockholm eller Uppsala med sin portabla.

SM6UJ: Har återupptagit workandet efter sommarvilan (?). Får ett par tre svar från yankees på varje CQ på 14MC.

SM6XT: Tack för alla rapporterna under den gångna säsongen OB! Fb att kunna räkna på åtminstone en säker rapport till varje QTC-nummer. Schema över -XT's lilla trevliga tx återfinnes på annat ställe.

SM6UP håller på att prova ut nya antenner. Har funnit att det är viktigt att feedern går vinkelrätt mot radiatoren. Berättar att det är -ZW's second operator Palm som invigt honom i kortvågsradions mysterier under värnpliktstjänstgöringen vid Malmslätt.

SM6UQ: Har startat på 7MC med en MOPA och 30 w. input. Tönen kan dock bli bättre OB.

SM6-159: Har äntligen lyckats få tryckt QSL-kort och sänt dem direkt till alla hörda SMS.

SM6WL: Vy QRL med QTC, flyttning och ombyggnad! Samt jobb! hi. Vi träffas dock snart i luften igen.

DL6.

Årsrapport från 5. distriktet.

Arbetsåret 1934-35 synes för femte distriktet ha varit ett gott år. Detta har måhända ej märkts så mycket utåt, vid testerna, men har dock märkts vid meetings o. d. Rekryteringen har under året varit fullt tillfredsställande.

Samarbetet med främmande makter synes DL tyvärr ha varit höljt i ett visst dunkel.

Distriktet har under året hedrats med besök av utländska hams såsom G5LA och OH2PQ.

Femmorna ha nu i någon mån övergivit det rena qso-andet, måhända delvis av nödtvång för BC-qrm, och istället ägnat den tekniska delen av saken större uppmärksamhet, en förvisso lovvärd utveckling. Sålunda har superbygge förekommit i flera fall, och åtskilliga försök med mer eller mindre mystiska kopplingar har ägt rum. Resultatet av dessa försök komma väl så småningom att skönjas.

SM5VW har sedan april månad, då qrl för DL inträdde på ett sätt fungerat som DL, och många fb meetings ha under hans ledning avhållits.

Såsom av ovanstående framgår kunna vi med fog hoppas på ett gott nytt år, en förhoppning som dock endast kan infrias om var och en gör sitt bästa och framför allt ej glömmer att arbetet inom föreningen bör ske under ihågkommande att föreningens namn är Sveriges Sändareamatörer, med viss tonvikt på amatörer.

Jag får slutligen önska styrelse och medlemmar ett gott lyckosamt nytt arbetsår.

73. Arne Rydahl
SM5ZL, DL5.

SSA:s ledare

SM5-001,
Fil. dr Bruno Rolf.
Ordförande
1925-1934.

SM6UA,
Apotekare
John Fr. Karlson.
Ordf. sedan 1934.

Styrelsen 1935-1936.

Den av årsmötet 1935 valda styrelsen har följande sammansättning:

Ordförande: SM6UA, John Fr. Karlson.
Vice ordförande: SM5ZX, Erik Malmberg.
Sekreterare: SM5VK, Georg Malm.
Skattmästare: SM5WJ, Ivar Westerlund.
Teknisk sekreterare: SM5RH, Bertil Arvidson.
Dessutom:
QTC-redaktör: SM6WL, Hans Eliason.
QSL-byrån förestås av SM5RH.

svalnat under sommarmånaderna (det har ju varit omkr. 30 gr. Linné i skuggan, hihi!), visar det faktum att vi fortfarande hålla på med morseträning en gång i veckan.

Som synes av ovanstående kortfattade rapport har det inte blivit några särskilda »invigningshögtidligheter». Ett litet »sommarmooting» ha vi i alla fall haft. Nästan hela »gänget» samlades nämligen en vacker dag i juni månad ute hos -002. Sedan vi ingående studerat pejlstationen, övergick vi till telegraferingsövningar. Och därefter avslutades den lyckade utflykten med materiell välfärd, framtrölad av värden med assistens av frugan.

-034.

Rapport från FSA.

Vännen -XK har i föregående nummer av QTC utlovat rapport från högtidligheterna vid invigningen av vår nya klubblokal. Följaktligen har jag intet annat att göra än meddela vad sig i Årstadens tilldragit haver sedan vårt sista meddelande.

Vid ett sammanträde med FSA den 13 mars utsågs några kommittéer som skulle handha förflyttningen av föreningens sändareapparat till Rönnhagen, 3 km. utanför Falkenberg. Flyttningen är nu klar och vi ha även haft tillfälle att provköra »kärran» i vårt nya »shack». De uppnådda resultaten hava varit mycket goda, vilket till stor del kan tillskrivas en utmärkt antennenläggning och ett fritt och bra läge. Mottagaren äro vi ännu inte riktigt belåtna med, men vi få väl vänta till hösten och se vad vi kunna göra åt saken då. Att intresset dock icke

Rapport från SM7YT-SHF.

Dr SSA!

Efter nyss avslutade qso:n på Saltoloukta turiststation återkom jag den 13.9 till Lund, där den gamla cc:n väntar på att få ta ton igen. Sommaren, om man nu kan kalla den så, har varit särdeles intressant och vad kortvågen beträffar i många avseenden lyckad. Under 75 dygn ha stadiga qso upprätthållits med Bodenradio. Våglängden fixerades till en början på 60 m., och med en vanlig Hartley försedd med ett Marconi Px 25 uppnåddes fina resultat. Ht erhöles genom trampning av en gammal handgenerator av arméns typ. Denna unika tingest presterade vid 500 volts spänning samt c:a 100 Ma:s belastning ett

oljud, som t.o.m. väckte de mest uttröttade turister-
na, då sista kvällspasset gick av stapeln kl. 23,20.
-YT fick av den anledningen ofta förfrågningar, hu-
ruvida inte stationens (turiststationens) köksperso-
nal lämpligen kunde mala morgonkaffet på något
lämpligare tid. Svaret blev, att Bodenradio ej hade
tid med qso under be-tid, och därmed fick man nöja
sig.

Så blev det plötsligt dödostyst på 60 m. någon dag
i mitten av juli. Försök gjordes att höja effekten,
men det hjälpte inte. Efter prov under flera dagar
hittades ett område innanför 80-metersbandet, där
sigs kommo fram rätt bra. Så återknötes förbindel-
serna, och under augusti månad stego ljudstyrkorna
enormt, så att de den sista tiden t.o.m. bräckte qrn
från norrskenen, som visade sig sista dagarna i au-
gusti. Mottagningen skedde liksom föregående som-
mar på 600 og 647 m. Telegramfrekvensen har stigit
betydligt sedan i sommar, tydligen på grund av att
säkerheten vid qsoen blivit avsevärt bättre.

Vattenfallsstyrelsen blev genom dess driftchef i
Porjus intresserad för KV, och -YT uppsatte en för-
söksstation i Suorva, vid dammanläggningarna samt
en annan på Porjus kraftverk. Det visade sig att kv-
rxen klarade alla svåra qrm från högspänningsnäten
fb och nu har man helt övergått till kv, medan den
gamla gnisten står i reserv.

Wx har varit sämre än i fjol, kallt och regnigt hela
juni och juli. Först dagen före midsommar kunde man
taga sig fram och öppna stationen, ty stora massor
is och snö lågo i vägen och Lulevattnet var ända tills
dess isbelagt.

Ett enda ham-qso har medhunnits under hela ti-
den och det var på 40 m med SM6UA. Men desto
trevligare var det, och -YT ber att få tacka för fb
pratstund.

Nu nil för denna gång, men hoppas på en qso-rik
vintersäsong och önskar SSA — alles Gute.

73 fr -7YT ex. SHF.

HAR NI HÖRT

att -6SS vann ARRL testen för Sverige. Summa
poäng 576. Bäste dansk var OZ2M med 2111 p., bäs-
te norrman LA1G 4058 p. och bäste finne OH5NR
med 926 p.

-UA:s nya Orust-tx med RK20 i PA'n? När den
approvades första gången ropade -UA och -ZN CQ i
flera timmar utan att få svar. »Felet» visade sig se-
dan bero på att fel spole satt i rx'en! hi.

att 5-185 nu klarat lic-provet och snart kommer
i luften med ett RK20?

att anodströmmen i 5SX tx är större än glöd-
strömsförbrukningen?

att frekvensen tagit slut för vissa SM:s?

En tankeställare.

Msg to SM9SA de VE2DR via SM6UJ.

Dr OBs!

Jag är tacksam för att 6UJ låtit mig få kännedom
om det stundande årsmötet så att jag blivit i tillfälle
att sända mina best 73's till Eder alla. Själv är jag
ju tyvärr ej i tillfälle att övervara årsmötet men
skall i tankarna följa Eder. Amatör-radio av idag be-
höver enighet och jag tror att SSA skall rida ut
de stormar som tid efter annan kunna uppstå.

Det trygga skeppet ARRL här på denna sida kan
ej alltid räkna med lugnt väder. Många stormar ha
blåst upp men hitintills ha alla ridits ut med fram-
gång. — Utländska läsare av QST kunna knappast
få klart för sig att så är fallet då ARRL rätt och
slätt avstår från att fylla spalterna med småtråtor
som emellanåt uppkomma, utan alltid litat på ama-
törernas klarsynthet att städse vara beredda att slå
ned osolidariska yttringar.

De flesta »klicksammanslutningar» som tid efter
annan uppstå hos oss och snabbt växa upp, upplösas
lika fort, då de oftast äro grundade på osunda prin-
ciper.

Det är min verkliga övertygelse att om ARRL
skulle upplösas helt plötsligt skulle vi amatörer ha
en synnerligen liten chans att behålla våra nuva-
rande rättigheter.

Den kommersiella radion kastar ständigt sina
blickar på våra landamären — de »behöva» mera ut-
rymme för att sända sina enformiga VVV och ABC
ABC. Den har storkapitalet i »bakfickan» och vi
måste alla ta varning av att pengar gör mycken
skada ibland.

Som en sammanfattning vill jag enträget uppma-
na alla SM-hams att sluta upp kring SSA.

73's till Eder alla och vi träffas på 20 meter.

Broderligen

Bill Skarstedt

VE2DR.

Radio SMRW är 1928.

Radio SM5ZK.

Skall i någon mån söka uppfylla red.:s önskingar beträffande stoff till det jätte-QTC som skall utgivas med anledning av det stundande jubileet; och ger därför här nedan i korthet några glimtar ifrån SM5ZK. Callet ifråga var förr ofta hört på banden men för cirka ett år sedan då op böt både jobb och gra blev det mycket liten tid över för ham-arbetet.

Stationen tystnade nästan helt och hållet, vilket ej betydde att lusten tappats bort, för att nu i sommar åter dyka upp, först på 40 och därefter på 80 m. banden.

ZK och ZL.

Då jag avverkat en massa SM-QSO så torde det kanske vara av intresse för QTC:s läsare att få veta litet om min station.

Sändaren är tämligen ny, den byggdes våren 1934 och har helt sedan dess ej genomgått några större förändringar, den är m. a. o. över 1 år gammal vilket det kanske ej så ofta en ham-TX blir.

När jag byggde denna TX gick jag in för QRO och god ton och jag vågar påstå att den CO-FD-PA jag efter många mödor och sju besvär lyckades få ihop ganska väl uppfyllde mina önskingar i den vägen. QRO och god ton är vanligen och för vanliga dödliga ej så värst lätt att kombinera, en sak som jag i hög grad fick erfara.

Hade beräknat sändaren till en max. inp. på 225-250 w., en effekt som jag dock sällan använt utom vid mera högtidliga tillfällen, d.v.s. vid DX-QSO. Inputen har oftast hållit sig emellan 100-150 watt. och mycket bra resultat ha därmed erhållits.

För att nu tala om själva kopplingen så är den den enklaste möjliga, och bestod till att börja med av en vanlig Hartley-tx med den skillnaden att pentoden E433 användes i st. f. en triod. Denna osc. svängde mycket bra, varför den ej på något sätt ändrats.

Första PA, eller dubblaren, som den även användes, kördes till att börja med RS241, men då jag så småningom tröttnade på gallerbatterierna, utböts röret mot en typ 46, vilket visade sig fördelaktigare, då jag endast medelst en omkopplare behövde ändra gallerläckans värde vid dubbling resp. rak först. I slutsteget hade jag ett rör av Philips fabrikat TB 1/50, vilket fick sin högspänning 1500 volt dc ifrån en kraftig likriktare bestående av en HT-traf. lindad i Akarp. 2 st. 866. 2 st. kraftiga sildrosslar samt 14 μ F.

I mitten på sommaren avsomnade emellertid dessa kondensatorer, vadan jag fick nöja mig med några seriekopplade elektrolytiska kondensatorer.

Sändaren är byggd i en stor träställning och med tanke på att varje steg enkelt och lätt skall kunna dragas ut för att om man så vill ha möjlighet lösgöra det ifrån de övriga för att fästas separat.

Frontplattan är helt av aluminium, vilken bearbetats med en träbit i en bormaskin så att den blivit flammig.

Varje steg hade sin separata högspänningsapparat för att spänningsvariationerna vid belastning ej skulle inverka på de övriga stegen. Sålunda kördes CO med 300 volt, FD med 500 och PA med 1500 volt.

Mottagaren har emellertid varierat mycket allt ifrån den batteridrivna kortvägsdetektorn till en nätansluten 7 rörs Super, den senare har dock bara använts under 1935, då den först i våras såg dagens ljus.

Ja detta var allt av vikt om radio -ZK.

SM5ZK.

Nya USA-rörtyper.

Utvecklingen på den amerikanska rörmarknaden går stadigt framåt. Det är knappt ett år sedan RK20 utsläpptes och nu kommer nästa överraskning, en hf-pentod med fritt suppressorgaller och kapabel att lämna 200 watts antenneffekt. Tvenne typer av densamma finnas betecknade dels RK28 (Raytheon) dels '803 (RCA). De viktigaste data äro följande:

RK28:

Glödspänning	10 volt
Glödström	5 A
Anodspänning	2000 v. max.
Skärmgallerspänning	400 v. max.
Suppressor	45 v. max.
Anodförlust	100 watt
Skärmgaller d:o	35 »
DC gallerström	25 mA max.
Galler—anodkapacitet	0,012 μ F

Typiska driftsdata:

Anodspänning	2000 v.
Skärmgaller d:o	400 v.
Suppressor	45 v.
Gallerspänning	— 100 v.
Anodström	140 mA
Skärmgaller d:o	60 mA
Seriemotstånd i skärmgallret	26.000 ohm
DC gallerström	10 mA
Driveffekt för full utstyrning	1,8 watt
Output	200 watt

På 3,5MC lämnar en '47 som oscillator fullt tillräcklig effekt för utstyrning! Om gallerläcka användes är 10000 ohm ett lämpligt värde på densamma. Vid suppressormodulering gives suppressorgallret en negativ spänning på c:a 50 V och 0,4 watt lf-effekt erfordras för 100 % modulering. Driveffekten bör vara något högre än vid CW nämligen 2 watt. Bär-vågseffekten håller sig då vid omkring 60 watt.

I'803:

Glödspänning:	10 v.
Glödström	3,25 A
Anodspänning	2000 v.
Skärmgaller d:o	500 v.
Suppressor d:o	40 v.
Gallerspänning	— 30 v.
Anodström	160 mA
Skärmgaller d:o	42 mA
DC gallerström	16 mA
Seriemotstånd i skärmgallret	36.000 ohm
Driveffekt	1,6 watt
Output	210 watt
Gallerläcka	2000—4000 ohm

Data för suppressormodulering:

Suppressorspänning	— 135 v.
Gallerspänning	— 50 v.
Anodström	80 mA
Skärmgaller d:o	55 mA
DC-galler d:o	15 mA
Seriemotstånd i skärmgallret	27.000 ohm
Driveffekt	1,6 watt
Bärvågsoutput	53 watt

Induktivt kopplat Collins-filter.

Vid prov med ett direktkopplat Collinsfilter be-
fanns det att slutstegets neutralisering blev rubbad
då filtret anslöts. För att råda bot härför kopplades
filtret i stället induktivt medelst ett par varv gum-
mikabel anbragta mitt på PA-spolen. Filtret avstäm-
mes på det vanliga sättet och neutraliseringen »stays
put».

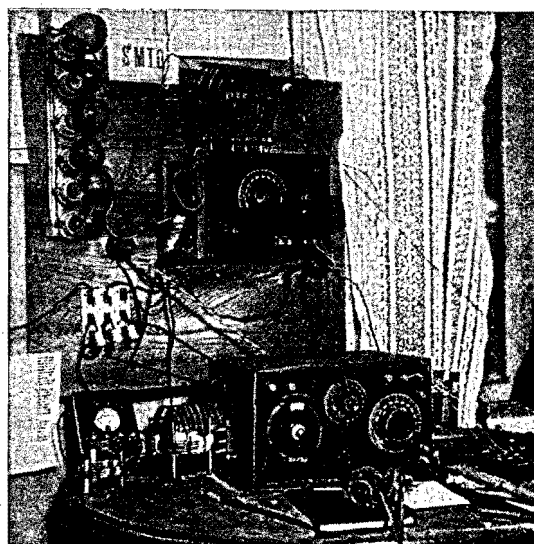
Återkopplingslindningens justering.

I mottagare med skärmgallerdetektor där åter-
kopplingen regleras genom ändring av skärmgaller-
spänningen bestämmes lämpligaste varvantal på föl-
jande sätt. Koppla ifrån återkopplingslindningen och
tag in en stark station t. ex. övertonen av en BC-
station. Öka skärmgallerspänningen tills stationen
höres starkast. Varvantalet på återkopplingslindnin-
gen väljes sedan så att mottagaren med avstäm-
ningskondensatorn fullt invriden går i svängning
med återkopplingskonrollen i samma läge som för-
ut utexperimenterats.

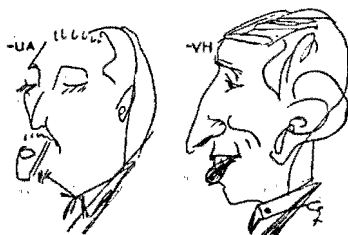
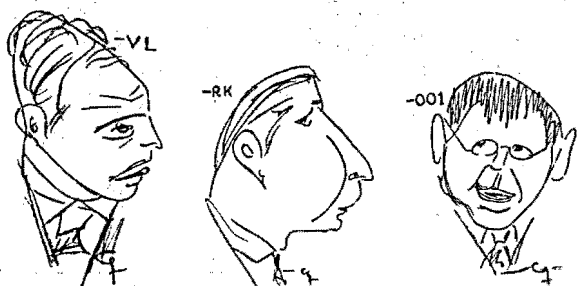
Nya franska prefix.

För att underlätta identifieringen av amatörsta-
tionerna i de franska kolonierna har på förslag av
REF följande nya prefix införts:

F3, F8: Europeiska Frank- rike.	FMS: Martinique.
FA3, FA8: Algeriet.	FN8: Indes Françaises.
FB8: Madagaskar.	FO8: Fr. Oceanien.
FD8: Togo.	FP8: Saint Pierre och Miquelon.
FE8: Cameroun.	FQ8: Franska Ekvatorial- Afrika.
FF8: Afrique Occidentale Française.	FR8: Réunion.
FG8: Guadeloupe.	FT4: Tunis.
FI8: Indo-China.	FU8: Nya Hebriderna.
FK8: Nya Caledonien.	FY8: Fr. Guyana:
FL8: Franska Somaliland.	CN8: Fr. Marocco.

Radio SMTD 1927.

Kända hams från år 1928.

MEDLEMSAVGIFTEN

för arbetsåret 1935—1936 har av årsmötet fastställts till kr. 10:— för ordinarie och kr. 3:75 för korresponderande medlem. Pse insätt behörig avgift snarast å postgiro 52277. Kom ihåg, att den som icke erlagt avgiften före december månads utgång enligt stadgarna anses hava utträtt ur föreningen.

Nya handböcker.

H. Tscherning Petersen »Praktisk Kortbölgeteknik». Nyt Nordisk forlag, Köbenhavn.

OZ7Z har i denna handbok lagt största vikt vid praktiska anvisningar för byggandet och hanterandet av till en modern kortvågsstation hörande apparater, medan teorierna kommit i andra hand. Apparatsbeskrivningarna behandla alla stadier från den enkla två-rörs Reinartz-mottagaren och QRP-Hartley'n till Single-Signal-supern och RK20-sändaren med supressor-grid-modulering. Alla beskrivningar innehålla dimensioner å i resp. apparater ingående detaljer. Antennproblemet är väl belyst, och även ultrakortvåg har fått sitt kapitel. Boken är väl värd sitt pris, kr. 6:75.

E.D.R. »Kortbölgeradio».

»Kortbölgeradio» är i själva verket 4:e upplagan av den kända handboken »Kortbölgeamatören». Den innehåller allt, vad en nybörjare på kortvågsområdet

behöver veta. Ett stort antal apparatsbeskrivningar med detaljerade anvisningar för byggandet och inställningen upptaga huvuddelen av utrymmet. I övrigt finnas de vanliga förkortningarna och prefixen.

Ett litet misstag, som även återfinnes i »Praktisk Kortbölgeteknik», måste dock påtalas. Trådlängden i en HF-drossel bör vara c:a fjärdedelen av den våglängd drosseln skall stoppa, och icke hälften. I övrigt kan nybörjaren med förtroende följa bokens anvisningar. Priset på »Kortbölgeradio» är kr. 1:50, och den tillhandahålles av SSA's försäljningsdetalj.

ADRESSFÖRÄNDRINGAR:

SM5—172 Lars Hallberg, Tre Liljor 1, 4 tr., STOCKHOLM.
SM5TQ Åke Larsson, Almbyvägen 3, Almby, ÖREBRO.
SM6WL Hans Eliason, Bostadsadress Strömgatan 24, Postadress Box 8, MOTALA.

Old SMUK realiseras på grund av OM Franckes frånfälle. Ett antal apparater och ett stort lager reservdelar av alla slag säljas, gärna i småpartier. Närmare upplysningar via SM5WJ.

SSA försäljningsdetalj.

»Kortvågsmottagning» av SM5TO	Kr. 1:50
»Kortbölgeradio» utg. av E.D.R.	„ 1:50
ARRL-log	„ 2:—
Q-lista	„ 0:90
Medlemsmärke	„ 2:—
Grammofonskiva med morsetext	„ 2:25

Beställ per postgiro, konto 52277, och skriv rekvisitionen å kupongen.

TILL SALU:

1 st. Reisz mikrofön	Pris 25 kr.
1 „ 3 gang. kond. typ Torotor med skala ...	„ 5 „
1 „ 4 „ „ utan skala	„ 5 „
1 „ Portabel sändare och mottagare, inbyggd i väska, med rör	„ 55 „
1 „ rör Marconi Typ MHD4 telegraferings, pris, ej begagnat	„ 10 „
1 „ Högspänningstransf. 1×700 volt	„ 15 „
Diverse lågfrekvens- och mikroföntransformatorer, olika omsättningsstal, pris 2 — 3 — 4 kr. st.	
1 st. Marconi MPT4 , ny	pris 12 kr.

Vidare genom SM5ZK. Obs. ny adr.

Skattnästarens, SM5WJ, adress är numera Nimrodsgatan 2, Stockholm.